

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»

КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА

ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ,
ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ДРУГА ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ,
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА
КУЛЬТУРНІ ВИМІРИ

21 травня 2021р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 31. 05. 2021 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Добровольська Г. Д. – студент 3-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гладка В. В. – студентка 2-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

УДК 321(477)(063)

С 91

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку: політико-правові, соціально-економічні та культурні виміри : матеріали другої Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 21 травня 2021 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2021. 145 с.

УДК 321(477)(063)

Однак рівень володіння технологіями з кожним роком збільшується. Зараз у місті діють різні громадські та владні ініціативи щодо покращення роботи людей старшого віку з комп'ютерами та технологіями, тому системи електронної демократії та електронного урядування в контексті політики децентралізації стануть невід'ємною частиною життя українського населення.

Література

1. Закон України про місцеве самоврядування в Україні № 280/97-ВР від 01.05.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Офіційний сайт міста Одеси URL: <https://omr.gov.ua/ua/city/mayor/>
3. «Розвиток електронного урядування та електронної демократії в Україні». Центр адаптації державної служби до орієнтирів Європейського союзу. URL: <http://www.center.gov.ua/component/k2/item/3451>

Савастєєва Т.В.

студентка 3 курсу спеціальності
«014 Середня освіта (Мова і література (англійська))»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»

Личковська М.Р.

к. е. н., доцент кафедри політичних наук і права
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

КОРОНАВІРУС І ДИСТАНЦІЙНА РОБОТА: ЩО РОБИТИ ДЕРЖАВІ

Сподівання на те, що карантин скоро закінчиться не виправдалися. Коронавірус продовжує крокувати по планеті.

Треба посилювати карантинні заходи. Але зробити це, особливо в умовах вичерпання «подушок безпеки» у вигляді особистих заощаджень і страхових резервів бізнесу, зниження зайнятості через структурну недосконалість ринку праці, що супроводжуються загостренням ризиків неплатоспроможності за кредитами, ускладненням бюджетної ситуації через лаги у податкових платежах і впливи наданих у період коронакризи податкових преференцій вкрай складно [1]. Усе це викликає масштабний спад в економічних настроях суб'єктів господарювання, доповнюється політичною кризою, соціальною напругою, вкрай важкими психологічними наслідками періоду соціальної ізоляції [1, 2]. У такій ситуації, як зазначали раніше Т. Унковська та Н. Демчук, «...підвищується ймовірність того, що незначний економічний шок або інформаційний привід може стати «спусковим гачком» до соціального вибуху і перетворити окремі спалахи невдоволення в некеровану лавину. Говорячи мовою нелінійних систем, суспільство перебуває в так званій точці біфуркації. Це означає сильно нестійкий стан, у якому під впливом невеликого поштовху можуть виникнути лавиноподібні процеси, які можуть розвиватися за однією з декількох траєкторій, що ведуть до якісно різних наслідків» [3, с. 5]. Ми повністю погоджуємося з А. Тимків у тому, що нині ця ситуація повторюється [4]. Але вважаємо, що за масштабами прояву і сама криза, і ситуація, є значно більш потужними і руйнівними, ніж викликані світовою фінансовою кризою 2008 року. І обіцянки влади щодо фіскального стимулювання окремих підприємців або громадян вже нікого не задовольняють. У таких умовах, тільки вольовими наказами уряду ситуацію можна лише погіршити. Про що свідчать події, що відбуваються по всіх містах України. Треба переходити від політики диктату до політики налагодження соціального партнерства, у самому широкому їх розумінні. Тільки посилення партнерства держави, бізнесу та громадянського суспільства на основі відновлення взаємної довіри всіх економічних суб'єктів надасть можливість розробити цілеспрямовану політику одужання, що буде передбачати не тільки тактичні завдання подолання коронакризи, а й стратегічне

– масштабне оновлення економіки України. На цьому шляху місцеві, регіональні і національний рівні публічної влади повинні не протистояти один одному, відстоюючи власні інтереси. Як це відбувається сьогодні. А «...можуть і повинні стати стратегічними партнерами у прагненні діяти швидко в подоланні епідемічних ризиків і сприяти соціально-економічному відновленню...» [1] як окремих регіонів, так і держави у цілому. Все це, на нашу думку, надасть можливість створити та повною мірою реалізувати механізм одужання у якому ресурси всіх цих секторів та рівнів економіки будуть об'єднані для досягнення єдиної для всієї країни мети. А ризики, відповідальності та винагороди, при реалізації відповідних проєктів, пропорційно розподілені між ними [4]. При цьому, як пише А. Тимків, і ми повністю з ним погоджуємося, держава повинна стати «...надійним партнером, особливо в контексті мінімізації бюрократичних процедур у реалізації проєктів, підтримки соціального підприємництва, консультацій, професійної перекваліфікації та формування інклюзивного середовища» [4, с. 54]. Але ми не згодні з ним у тому, що «...держави стає єдиним надійним партнером» [4, с. 54], бо якщо інші партнери, бізнес та громадянське суспільство, будуть ненадійними, ні одну програму якісно реалізувати буде неможливо.

Крім того, як вважає багато науковців та практиків, і ми повністю їх підтримуємо, треба не тільки розробляти закони та нормативні акти, а й рекомендації для роботодавців та бізнесу що будуть узагальнювати кращий досвід та прописувати чіткий алгоритм дій, зрозумілий як працівнику, так і роботодавцю щодо трудових взаємин [5, 6, 7]. І тут, дійсно «...держави повинна виступити партнером і ефективним посередником між новими роботодавцями та працівниками» [4, с. 54], щодо бюджетної підтримки нових освітніх програм, online-платформ, вебінарів та різних інших інструментів віртуального навчання. За допомогою яких будуть організовуватися онлайн зустрічі, семінари, тренінги, дебати в ході яких підприємці, працівники та інші зацікавлені організації та громадяни, не на вулицях та площах, а в онлайн режимі будуть ділитися досвідом, надбанням, проблемами,

з'ясовувати все те що їх цікавить, отримувати відповіді на болючі питання, юридичну та психологічну допомогу тощо. Підкреслюємо, нових освітніх програм, бо люди бажають не тільки навчитися, а і вимовитися, і головне, щоби їх почули і відповіли, не ховаючись за дверима організацій чи кабінетів. Це може стати новим форматом відносин між владними структурами та громадянським суспільством, допоможе їм краще зрозуміти одне одного. Ці інструменти потрібно не тільки створити, а і широко популяризувати, насамперед через канали телебачення. Такій підхід, на нашу думку, дозволить зменшити соціальну напругу, приймати більш обґрунтовані компромісні рішення. Допоможе перетворити дистанційну роботу із механізму подолання коронакризи, на механізм масштабного оновлення економіки України.

Література:

1. Жаліло Я. Політика одужання: процес виходу з карантину для економіки навіть більш ризикований, ніж сам карантин. URL: <https://niss.gov.ua/news/statti/politika-oduzhannya-proces-vikходу-z-karantinu-dlya-ekonomiki-navit-bilsh-rizikovaniy> (дата звернення: 25.04.2021року)
2. Туль С. І. Нові форми праці в умовах діджиталізації економіки та світового ринку праці. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Міжнародні економічні відносини та світове господарство». 2019. Вип. 23. Ч. 2. С. 100–105.
3. Унковська Т. Є., Демчук Н. І. Чи можливе економічне диво в Україні? Економіка України. 2013. № 12. С. 4–21.
4. Тимків А. О. Вектори розвитку економіки України в умовах «touchless economy» Бізнес інформ. 2020. № 6. С. 49-55.
5. Колот А., Герасименко О. Сфера праці в умовах глобальної соціоекономічної реальності 2020 : виклики для України. URL: <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/ukraine/16344.pdf> (дата звернення: 26.04.2021року)
6. Вонберг Т. В Дистанційна зайнятість працівників: нові виклики та можливості. Бізнес інформ. 2020. № 4. с. 259-265

7. Філіпчук Л., Ломоносова Н. Коронавірус і дистанційна робота: що зробила держава. Cedos аналітичний центр. URL: <https://www.cedos.org.ua/uk/articles/koronavirus-i-dystantsiina-robota-shcho-zrobyla-derzhava> (дата звернення: 26.04.2021 року)

Тараненко К. О.

Студентка 3 курсу спеціальності «Політологія»
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

УКРАЇНА В СФЕРІ ПОДОЛАННЯ БЕЗРОБІТТЯ ЗА ОСТАННІ РОКИ

2020 рік спричинив небувалий резонанс в економічній, науково – медичній сферах та гостро підняв питання резервного фінансового забезпечення в світі на випадок екстрених ситуацій, а також засвідчив брак ефективного усунення складнощів, які постали на шляху подолання пандемії. Одною зі сфер життєдіяльності, яка зазнала найбільшого удару під час пандемії, стала сфера зайнятості. Захисні методи від вірусу створили умови за яких по всьому світі почалися масові скорочення працівників. За офіційними даними ДСЗУ під скорочення у 2020 році в Україні потрапило близько 301 тис. осіб, що на 103 тис. осіб є більше ніж у 2019 році [3]. Загалом більшість із них склали особи, які були держаними службовцями та військовими, тобто є офіційно працевлаштована група населення. Основною причиною скорочення працездатного населення є звісно COVID – 19, а якщо точніше всім відомі карантинні обмеження. Рівень безробіття в Україні насправді не є точно визначеним, оскільки нелегальне працевлаштування в Україні є доволі популярним, оскільки з доходу нелегально працюючої особи не здійснюється відрахування податку[2].

Пандемія корона вірусу забрала життя багатьох людей, завдала нищівного удару малому спеціалізованому бізнесу, ресторанному, туристичному бізнесу, сфері послуг, але дала шанс на розвиток